

SvD:s

Sättarklubb

Rålambsvägen 7, 105 17 Stockholm
Tel. 08/22 50 00 vx

Sthlm 1/3-88

Vänner till Dalauppropet!

Söndagen den 28/2 hade Dalauppropets niodelegation ett telefonmöte och beslutade skicka ut bifogade pressmeddelande.

Vi kommer att ha ett nytt riktigt möte den 19/3 i Stockholm och kommer då att skicka ut ytterligare pressmeddelande och meddela oss till er så snart vi kan.

Dalauppropet har hittills haft ett visst inflytande på avtalsrörelsen men det stora jobbet kommer nu på det lokala planet. Vi måste strida för våra 1000:- mer i månaden och mest åt de lågavlönade. Framförallt inom den offentliga sidan.

I Stockholm har vi haft en flygbladskampanj över centrala delar och i förortererna i vilken vi uppmanat folk att avvisa Feldts 4-procentiga lönetak. Detta bifogas.

I övrigt har Åke Wiklund, Tony Söderberg, jag och andra varit ute på många fackföreningsmöten och talat om uppropet och på de flesta ställen har gensvaret varit stort.

Emellertid ska vi nog inte räkna med några större framgångar i den här avtalsrörelsen men vi ska absolut inte ge upp och det kommer kanske att bli ett stort möte igen kring avtalsfrågorna då ju detta avtalsår slutar för de flesta kring årsskiftet och en ny avtalsrörelse tar vid. Vi är hela tiden med.

Så snart vi har nya informationer återkommer vi.

PS Gör kopior på pressmeddelandet och flygbladet och sprid det så mycket som möjligt.

Fackliga hälsningar
Lars Isaksson

M Ö T E ! ! ! !

Vad händer med **DALAUPPROPET** ?

Avtalsrörelsen -88 befinner sig i halvlek. Arbetsgivarna har tagit en klar poängledning i och med de stora ndustri-förbundens avtal. Ännu återstår många låglöneförbund och, inte minst de offentliganställda.

Vilken roll har då **Dalauppropet** spelat i år ?
Och vilken roll kan det spela i fortsättningen ?
Dessa frågor kommer vi i "9-mannakommitten" som utsågs i Falun, att diskutera på ett möte i helgen.

Inför detta möte vore det bra om vi som , på olika sätt stött **Dalauppropet** i Göteborg kunde träffas och diskutera och utvärdera vad som hänt och hur vi går vidare.

Därför kommer vi att ha ett möte **torsdag 17/3, 19.00, K-salen** på **Folkets Hus, Järntorget**.

Välkomna !

Lars Henriksson , kontaktperson för **Dalauppropet** i Göteborg
tel arb 593616, hem 455363

Avvisa Feldts lönetak- Kräv minst 1000 kronor !

Budgeten har presenterats. Ansvaret för Sveriges ekonomi ligger nu i första hand hos LO:S 2,2 miljoner medlemmar. Får de lågavlönade inom industri och offentlig sektor mer än fyra procent i lönepåslag äventyras allt. Det är budskapet från finansminister Kjell -Olof Feldt.

Under hela åttiotalet har kravet varit - löntagarna måste stå tillbaka och svensk industris konkurrenskraft måste stärkas. Om vinstnivån inom den privata industrin blir tillräckligt hög kommer löntagarna i sinom tid att belönas för sina uppoffringar.

Men , den dagen tycks aldrig komma. Återigen läggs strypkoppel på LO:s medlemmar. Den fria förhandlingsrätten sätts ur spel. Den socialdemokratiska regeringen dikterar kraven i avtalsrörelsen och Feldt iklär sig arbetsgivarrollen.

Får de lågt avlönade sjukvårdsbiträdet mer än fyra procent i löneyft hotar man med ytterligare nedskärningar inom barnomsorg, äldreomsorg och sjukvård.

Samtidigt lämnas återigen de rika i orubbat bo. I budgeten finns inga åtgärder riktade vare sig mot spekulation, aktier eller företagens rekordvinster.

Fyra procent i påslag är lika med ett nytt reallönesänkingsavtal. Inflationen för 1988 beräknas hamna runt sex procent. Redan nu vet vi att mjölkpriset går upp med 20 öre, att stora hyrsehöjningar är beslutade, att TV-licenserna höjs...

Från fackligt håll har man ännu inte preciserat sina lönekrav. LO-ledningen och de olika förbunden talar i allmänna ordalag om nödvändigheten av reallönehöjningsavtal 1988.

Nu är det dags att sätta kraft bakom orden och ställa medlemmarna på stridsfot mot bland annat verkstadsföreningens skambud på 30 öre mer i timmen.

Annars står åter ett förlorat år för dörren.

Den 12 september träffades femhundra fackliga aktiva i Falun. Gör avtalsrörelsen till en kamp för rättvisa, var det genomgående temat på det mötet.

Det är än mer aktuellt idag , efter budgeten.

Dalauppropets krav ligger fast, nu börjar striden !

- Nej till statlig inkomstpoltik !
- Minst tusen kronor mer i månaden och mest åt de lågavlönade !
- Enighet mellan privat och offentligt anställda - En för alla , alla för en !

• Avtalet ut på omröstning !

GÖR AVTALSRORELSEN TILL EN KAMP FÖR RÄTTVISA !

DALAUPPROPSKOMMITTÉN

Dala-uppropet och avtalsrörelsen

Detta brev går till alla fackföreningar som vi känner till som har stött uppropet på ett eller annat sätt, fackligt aktiva som betällt Dala-tidningen, som stött Dala-uppropet med pengar eller liknande.

Den kontaktkommitté som valdes på Riksmötet den 12/9-87, träffades den 19/3 i Stockholm. Tyvärr kunde inte alla delta, vi som deltog var: Åke Viklund, Yvonne Frid, Lars Henriksson, Lars Isaksson och Mats Hollander. Vi diskuterade dels vad som hänt hittills, både i Dala-uppropets namn och i avtalsrörelsen. Detta brev ska försöka sammanfatta en del av vad vi sa och samtidigt försöka blicka framåt något.

Vi har nått ut

Vi konstaterade först att Dala-uppropet har nått ut. Den väldiga mängd tidningsurklipp som finns framför allt hösten -87 visar det. Vi tyckte också att rockmärken, vykort och Dala-tidningen spridits bra. Dala-tidningen i ca 100 000 ex på arbetsplatser runt om i landet. Distributionen har fungerat med hjälp av fackexpeditionerna på SL-Söderhallen och posten i Vasastan i Stockholm. Rockmärken har distribuerats från Falu-klubben och alla räkningar på material är betalda.

Efter LO:s rep.skap 25/11, då avtalskraven diskuterades och Dala-uppropet demonstrerade utanför, så har antalet aktiviteter minskat. Åke Viklund och Tony Söderberg från Falun, samt Lars Isaksson från Stockholm har dock hela tiden varit flitiga talare på möten runt om i landet, samt debatterat i både fackliga och politiska tidningar. Även vi andra i gruppen har förekommit i tidningar och på möten fast i något mer begränsad omfattning.

Vissa organisatoriska brister har förekommit, vilket har bromsat upp det samordnade opinionsarbetet. Flera fackföreningar som tagit uppropet, glömde att meddela Falun om det, inklusive deras adress. Falu-klubben har vissa tider varit hårt arbetsbelastad sitt ordinarie fackliga arbete, vilket försenade adresslista över fackklubbar bakom Dala-uppropet+ och därmed möjlighet att nå alla dessa med flygbladsförslag och liknande. På många håll hade nog vi i kontaktgruppen räknat med mer spontana lokala aktiviteter för Dala-uppropets krav, samtidigt som vi tror att många lokalt väntade på "centrala" initiativ. Klart är att vi märker av att vi inte har samma organisatoriska resurser som förbunden och LO. Vi i kontaktgruppen kommer från 8 fackföreningar där de normala fackliga arbetsuppgifterna, fackliga val m m, gott och väl räcker för att fylla tiden. Detta faktum gör dock inte att vi för framtiden bör acceptera brister i organisationen, men förklarar kanske att vi var mest i farten under hösten. I framtiden måste vi hitta lösningar som eliminerar organisatoriska missar, trots våra begränsade resurser.

Avtalsläget

När det gäller läget i avtalsrörelsen var vi överens om att förbundsledningarna i t ex metall och fabriks svikit sina medlemmar med de hullöst låga centrala uppgörelserna, samt försvårat för andra grupper att få bra avtal. Vi trodde dock att den debatt Dala-uppropet skapat, påverkat bl a Handels något bättre avtal, sat den "låglöneprofil" som ändå finns. Utan rörelsen kring Dala-uppropet hade förmodligen både profil och nivå på avtal varit ännu sämre. Avtalsrörelsen visar dock också att det räcker inte att starta påtryckningsarbetet väldigt tidigt för att försöka påverka förbundens avtalskonferenser och LO:s rep.skap. Det är framför allt efter det, när avtalsrörelsen blir verkligt konkret, som trycket måste öka. Där har vi nog inte nått ända fram för att använda ett känt uttryck, varken lokalt eller nationellt samordnat.

Vi konstaterade dock att avtalsrörelsen inte är slut. Nu börjar "rond 2". Det gäller dels de lokala förhandlingarna, där sådana förekommer. Där tror vi att det på väldigt många håll går att kämpa sig till bra avtal! Dala-uppropets krav på minst 1 000:- tar vi med oss in i de lokala avtalsförhandlingarna! I de fall bra lokala avtal träffas ska vi göra vad vi kan för att få detta känt.

Meddela oss gärna vad som händer i er lokala avtalsrörelse och vad ni uppnått för resultat. Rond 2 innebär också en hård strid för de offentliganställda. Flera lokala fack har hört av sig till sina förbundsledningar med krav om att de ska stå på sig för att bryta igenom Feldts lönetak

Pressmeddelande: Kontaktgruppen för Dala-uppropet om avtalsrörelsen.

Den 9-mannakommitté för Dala-uppropet som valdes på riksmötet i Falun 12/9 -87, höll möte i helgen och gör följande kommentarer till avtalsläget:

Avtalsrörelsen är ett svek mot landets löntagare!

De centrala avtal som nu träffats garanterar oss en sak: ytterligare försämrad reallön för 1988! Förbund efter förbund på den privata sidan sviker sina medlemmar när de skriver på avtal som inte ens räcker till för att betala de hyreshöjningar som många av oss fick vid årets början. Olof Ljunggren i SAF konstaterar belåtet att avtalsrörelsen blivit ett genombrott för SAFs lönepolitik. Kjell-Olof Feldts lönetak på 4 % har styrt förhandlingarna, inte 100 000-tals medlemmars förhoppningar och krav på rejäla lönepåslag och en ljusare framtid för de senaste årens eknomiska förlorare.

Men avtalsrörelsen är inte slut än! För metallarbetare, fabriksarbetare, grafiker m fl menar vi att allt nu måste göras för en offensiv lokal avtalsrörelse. Ni som har en lokal avtalsrörelse: använd den för en rättvis lönekamp. 1 000:- mer i månaden gäller ännu.

För alla fackligt aktiva inom de lånlöneförbund inom privat och offentlig sektor, som inte har någon löneglidning eller lokal avtalsrörelse, gäller det att se till att förhandlingarna står fast i de centrala förhandlingarna. Inget metall-avtal för kommunalarna och andra lågavlönade grupper!

Den slutsats vi kan dra av de urusla avtal som träffats inom metall, fabriks m fl förbund är att så här går det när avtalsrörelsen blir till en diskussion mellan Feldt, SAF och förbundsledarna samtidigt som medlemmarna ställs utanför. Sjuklön och semesterpeng blir bara en dekoration för att försöka dölja avtalets katastrofalt låga nivå.

- Gör den lokala avtalsrörelsen till en strid för 1 000:- mer i månaden
- Inga eftergifter i nu pågående avtalsförhandlingar för låglöneförbund inom såväl privat som offentlig sektor.
- Avtalen ut på omröstning bland medlemmarna innan de skrivs under!

Stockholm 880228

*Åke Viklund
Lars Isaksson
Anton Flink*

*Yvonne Frid
Rolf Häggman
Gerd Måbrink*

*Lars Henriksson
Mats Hollander
Tony Söderberg*

Det var rätt att strejka!

Arets lönerörelse är nu definitivt över. Trots industrins rekordvinster, har den präglats av stor återhållsamhet på central nivå. Industriägarna har återigen berikat sig på vår bekostnad.

Vårt krav var 1000 kronor mer i månaden till alla, när företaget bara var villiga att ge oss den centrala uppgörelsen gick vi ut i strejk!

Strejken kom att vara i 8 dagar, detta innebar enorma uppgifringar av oss som strejkade, vi förlorade en veckolön, och vi blir med stor sannolikhet stämplade som brottslingar av Arbetsdomstolen. Vi blir betraktade som kriminella när vi försöker trygga våra familjers levnadsstandard, företaget blir hyllade som hjältar på börserna och i affärstidningarna för vinster dom gjort på vår dåliga arbetsmiljö och dom närboendes dåliga miljö.

Att vi inte fullt ut lyckades få igenom våra krav beror på att vi 800 Bolidenarbetare ensamma inte förmår stå emot den backning företaget fick av SAF, och det faktum att Trelleborgs koncernen har miljarder i kassan, dom är beredda att satsa 15-20miljoner på att kväsa en arbetargrupp som sticker fram hakan. Vad som hade behövts för seger var en strejkväg över hela landet.

Strejken var en framgång, trots att vi inte fullt ut fick igenom våra krav. Det som väger mest i framgångens vågskål är dom lärdomar vi vann och den solidaritet som 1000-tals andra arbetare ute i landet visade oss genom moraliskt och ekonomiskt stöd. Vi vill här ta tillfället i akt att tacka för det stödet.

För att inte svika det förtroende 1000-tals arbetare visat oss genom sitt stöd, lovar vi att hålla fanan högt inför 1989 års avtalsrörelse. Men fler måste aktivt ställa krav på LO-ledningen och förbundsledningarna, att fackföreningarna ska fungera som kamporganisationer som skyddar medlemmarna från arbetsgivarnas attacker på levnadstandarden.

Inför nästa avtalsrörelse säger vi:
* 1000 kronor mer i månaden till alla
* Avtalet ut på omröstning

BOLIDENARBETARE INSTÄMDA TILL AD

APPELL TILL SVERIGES ARBETARE

från

DE STREJKANDE VID BOLIDEN KEMI I HELSINGBORG

Vår strejk började som en ren missnöjesaktion, riktad mot företagets agerande i de lokala löneförhandlingarna.

Flera månader efter utgången avtal, fick vi ett bud från företaget, ett skambud som låg på halva den nivå vi krävt.

För att markera vårt starka missnöje lade dagtidspersonalen omedelbart ner arbetet nästföljande dag, strejken spred sig och vid lunchtid fredagen den 20/5 deltog omkring 600 av våra 850 kollektivanställda.

Vid klubbmötet samma dag klockan 14.00 beslöts att man skulle återgå till arbetet, detta var företagets villkor för att inleda förhandlingar.

Vårt enda motkrav var att slippa efterräkningar för denna knappt 2 dygn långa strejk.

När företaget klart avisade detta krav, beslöt vi att genast återuppta strejken.

Vi vet att SAF:s hitskickade ombudsman styr Bolidens agerande och att SAF stöttar företaget ekonomiskt.

Därför vädjar vi om stöd från de arbetargrupper som befinner sig i samma situation som vi, med vrånga arbetsgivare och låsta lokala förhandlingar, och givetvis till alla arbetare som är beredda att ta strid mot SAF.

Våra huvudkrav är dessa:

- * 1000kronor/månad från den 1/4 -88
- * Nej till bonuslön
- * Inga repessalier mot de strejkande

Hjälp oss hålla ut genom att stödja vår kamp ekonomiskt eller genom direkt agerande för att göra gemensam sak mot SAF.

Får vi igenom våra krav är det en seger för alla arbetare!

BOLIDENARBETARNAS STREJKKASSA

Pg 63 88 86-2

DOM STREJKANDE BOLIDENARBETARNA

10

GODA SKÄL FÖR
ETT REJÄLT LÖNELYFT

BOLIDENS

FABRIKSKLUBB

10 GODA SKÄL FÖR ETT REJÄLT LÖNELYFT!

1. VI HAR FÖRLORAT 389KR/MÅN, OM VI JÄMNFÖR MED LÖNE-UTVECKLINGEN INOM LO-SAF OMRÅDET FÖR 1986-87.
2. FINANSDEPARTEMENTET HAR SAGT ATT DET KRÄVS MINST 6% I LÖNELYFT, FÖR ATT BIBEHÅLLA KÖPKRAFTEN.
3. BOLIDEN KEMI HAR UNDER 1987 ÖKAT SIN VINST MED 80%, I KRONOR MED 66MILJONER.
4. PRODUKTIVITETEN (TIDEN DET TAR ATT TILLVERKA EN VARA) HAR SEN 1982 ÖKAT MED 18% I SVERIGE (DET INNEBÄR ATT DET IDAG BARA TAR 6TIMMAR OCH 33MINUTER ATT TILLVERKA LIKA MYCKET SOM DET 1982 TOG 8TIMMAR).
5. BOLIDEN KEMI HAR UNDER 1987 HAFT EN RÄNTABILITET PÅ ÖVER 25%, DET SKALL JÄMNFÖRAS MED DEN 20% SOM ÄGARNA KRÄVT AV FÖRETAGET. (RÄNTABILITET ÄR HUR MYCKET MAN FÅR TILLBAKA PÅ VARJE SATSAD KRONA I I FÖRETAGET, 25% RÄNTABILITET INNEBÄR ATT VARJE SATSAD KRONA BLIR 1KRONA OCH 25ÖRE).
6. BOLIDEN KEMI HAR UNDER 1987 MINSKAT SINA KOSTNADER MED CIRKA 45MILJONER, DET GEMENSAMMA MÅLET I ÅTGÄRDSPROGRAMMET VAR 25MILJONER, RESTEN ÄR VÅRA PENGAR!
7. MATPRISERNA HAR SEN 1982 ÖKAT MED ÖVER 50%.

8. HYRORNA HAR REDAN ÖKAT MED CIRKA 100KR/MÅN I ÅR, VILKET INNEBÄR 200KR INNAN SKATT.
9. BOLIDEN-KONCERNEN BETALADE 1MILJON I SKATT 1987 PÅ EN VINST PÅ 1470MILJONER, D V S 0,068% I SKATT. HUR MÅNGA % BETALADE DU I SKATT?
10. VÅRT LÖNEKRAV INNEBÄR EN KOSTNAD PÅ MINDRE ÄN 20MILJONER FÖR 1988 ELLER KRING 30% AV VINSTÖKNINGEN.

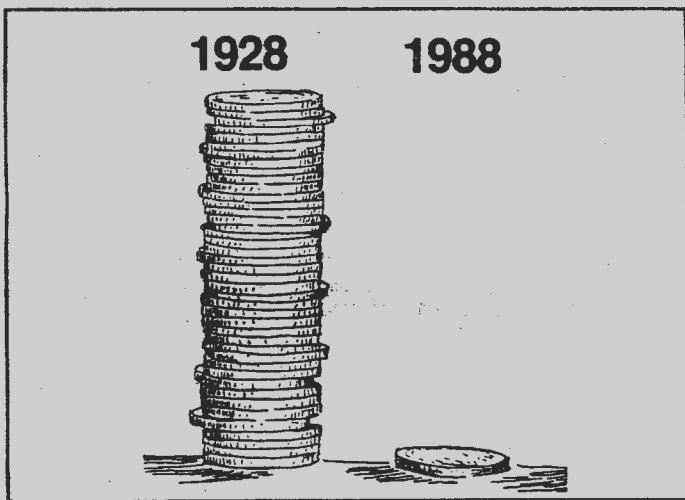
Vild strejk kan bli en "lönsam" affär

Wasabröd vann målet i Arbetsdomstolen mot 569 anställda som gått ut i vild strejk.

Men det blev en pyrrhusseger. Trots segern förlorade Wasabröd 4,5 miljoner i produktionsbortfall.

För förlorarna, de strejkande arbetarna, blev förlusten en god affär. Det maximala skadeståndet, 200 kronor, ska vägas mot att de tvingade till sig 500 kronor mer i månaden.

När skadeståndet på 200 kronor infördes 1928 motsvarade detta ungefär en månadslön. Avsikten var att brott mot kollektivavtalet skulle svida.

Teckning: Per Blomberg

■ SKADESTÅNDET, 200 kr, motsvarade 1928 en månadslön. Beloppet har inte höjts på 60 år.

Sidan 4

VI VANN!

Torsdagen den 9/6, några timmar innan vi skulle börja strejka, backade företaget. De återtog sitt uppsägningshot mot Frances Tuuloskorpi, erkände att situationen berodde på "informationsproblem" och att de vill att en ny klubbstyrelse ska bildas på arbetsplatsen. (Protokoll 9/6 88).

Vi hann få flera fina stöduttalanden - TACK! - och många intresserade frågor. Vi vill därför dela med oss av våra erfarenheter.

HUR GJORDE VI?

On 1/6 fick Frances veta att företaget och Livs avd 4 redan 19/5 suttit i förhandling om att företaget ville säga upp henne. Hon berättade det för en del arbetskamrater. Dom beslutade att hålla ett möte lördag 4/6 och det mötet antog ett förslag om strejk. Under natten till måndag och måndag 6/6 genomfördes slutna omröstningar på fabriken's olika avdelningar och skift. En stor majoritet röstade för strejk. Varslet lämnades upp av en samordningsgrupp samma e.m. Under ti-on gick företaget till motattack. Arbetsledare hotade enskilda arbetare och cheferna höll möten i pauserna där de förtalade Frances och framhöll det olagliga och meningslösa i att strejka. (De möttes av mothugg eller ilsken tystnad på de flesta avd.) Livs avd 4 meddelade att de måste motverka en olaga stridsåtgärd, men visade också stor förståelse för medlemmarnas reaktion. (Många hade ringt ombudsmannen och sagt ifrån att de tänkte försvara sin arbetskamrat.) Strejkkommitté bildades on 8/6 av valda repr. för avdelningar och skiftlag. Den skrev instruktioner till arbetskamraterna, förberedde strejkvaktslistor, daglig information, möte för de anhöriga osv. Ett uttalande antogs och skickades ut till en del fackföreningar och press. To 9/6 backade som sagt företaget i en ny förhandling med Livs avd 4. Strejken behövde inte utlösas.

Kontakter:

Peter Blommengren, 08/457304
Christina Isero, 08/400547

Frances Tuuloskorpi 08/829947

VARFÖR AVGICK KLUBBSTYRELSEN?

Vår klubbstyrelse avsåg sig omval inför årsmötet i feb 88. Inga andra av klubbens ca 200 medlemmar ställde upp. Detta var inte en anti-facklig handling. Tvärtom. Årsmötets diskussion gick ut på att företagens ständiga nonchalans mot de anställda och påhopp på fackliga företrädare måste slås tillbaka så långt att de skulle be om en facklig motpart.

Det är också en princip i vår klubb att när styrelsen kör fast ska de vända sig till "högre instans", dvs. till arbetskamraterna, säga som det är och be om hjälp. Så gjorde styrelsen också nu då de tyckte att de kört fast totalt. De spelade inte teater utan avgick. Alla arbetare blev därmed ansvariga för sin och klubbens framtid.

Vi var medvetna om den "risk" vi tog. Frances hade hotats tidigare och redan 1985 skrev klubben en motion till Livs kongress om LAS §39. Vi sa i den att §39 måste bort och att om stridsåtgärder blir nödvändiga mot avskedshot och trakasserier, så måste förbundet stödja detta. (Motionen avslogs.)

Varken klubbstyrelsens avgång, uppsägningshotet, strejket eller vår seger var en slump. Det var en strid som vi måste ta för att kunna kalla oss en ärlig och kämpande fackklubb.

I höst utser vi en ny klubbstyrelse.

SOLIDARITET BEHÖVS

Strejkkommittén upplöses härmed. En solidaritetskommitté bildas, med syfte "att verka för yttrandefriheten och bekämpa provokationer och trakasserier mot facklig aktivitet på vår och andras arbetsplatser".

Vi uppmanar alla fack att ställa sig bakom den budkavle mot LAS §39 som bl.a. klubben på Malmö Strump tagit initiativ till.

En dokumentsamling från vår strid, med bl.a. protokoll från förhandlingar och strejkmöten, kan ni få genom kontaktpersonerna för t.ex. 50:-. (Ni hjälper då till att betala bl.a. det här utskicket.)

Repr. för f.d. strejkkommittén och även Frances ställer gärna upp efter förfrågan och berättar/talar på fackmöten och för intresserade organisationer.

21/6 88, Strejkkom. på Skogaholms Sthlm
c/o Blommengren, Svärdlångsv. 47, 12172 Johanneshov